

Βιβλία

Πήρα να τακτοποιήσω τη βιβλιοθήκη. Είναι μιὰ δουλειά που όλο την αναβάλλεις κι' όλο βρίσκεται στα πόδια σου και σε προκαλεί. Βιβλία ανακατεμένα χαρτιά ανάμεσα τους, φάκελλοι... Πόσα πρέπει να πεταχθούν από τα άχρηστα...

Τελικά πήρα την απόφαση.. επαναστατικά. Κατέβασα όλα τα βιβλία από τα ράφια και... άρχισε ή ονειροπόληση, ή κούβέντα θάλεγα...

—Αυτό το βιβλίο μάς το χάρισε ο τάδε. Ήταν θράυ, είχε έρθει στο σπίτι... Το άλλο είναι του τάδε... Έχει πεθάνει εδω και 3 ή 4 χρόνια. Κι' όμως ή άφιέρωση στέκει εκεί, αναλλοίωτη, ολοζώντανη. «Στους αγαπητούς μου...».

—Νά, στριμωγμένο μέσα στους δεμένους τόμους κι' ένα μικρό μαθητικό τετράδιο. Πόσο ακριβό ήταν τότε.. Το φύλεγα, το διπλοκλείδωνα σαν τά μάτια μου. ...«Λεύκωμα» μέ χίλια στολίδια. λουλουδάκια, πεταλούδες γύρω στα γοάμματα. Στην πρώτη σελίδα μιὰ μεγάλη καρδιά «Σ' όσους μ' αγάπησαν...» και άμέσως μετά πορτραίτα τών φιλενάδων στη σειρά, παιδικά χωρίς ρυτίδες...

—Κι' ή παρέλαση συνεχίζεται. Τά μυθιστορήματα που κράτησαν συντροφιά στις ώρες τής έφηβείας, τά άλλα τών πρώτων αναζητήσεων, τών προβληματισμών «Φιλοσοφία» «Κοινωνιολογία», ήταν οί καιροί τής δίψας για μάθηση, να τά δεις όλα, να τά μάθεις όλα... Ύστερα ή έπιλογή για σιγά γίνεται πιο σοβαρή, ο χρόνος λιγοστεύει...

—«Για τή μητέρα» το γκριζο έξώφυλλο που τόσες φορές γύριζε ή άπειρη νεαρή μαμά για να δει αν το κλάμα του θρέφους είναι φυσιολογικό ή αν τό βάρος του είναι κανονικό, έχει κι' όλας φθαρεί από τή χρήση. Το θρέφος μεγάλωσε, τό βιβλίο μπήκε στη βιβλιοθήκη.

—Δέν λείπουν απ' εδω και τά βιβλία - κειμήλια. Μιὰ «Καινή Διαθήκη» του παπού, μέ δερμάτινο και μεταλλικό δέσιμο. Έκδοση του παρασμένου αιώνα. Αί «Μέλαναι Ίνδισαι» του Βάρν, μέ θαυμάσιες ζωγραφίες αυθεντικές, πλάϊ στις «Περιπέτειες του Νάτ Πίγκερτον» που ή μικρή παιδούλα μάζεψε από μιὰ παλιά βιβλιοθήκη κάποιου θείου.

—Βιβλία, βιβλία... Δέν σου κάνει καρδιά να πετάξης τίποτα, ούτε κι' αυτά μέ τά καταφαγωμένα φύλλα μέ τις ξεσχισμένες σελίδες. Είναι, σαν ν' αρνιέσαι ένα φίλο ένα φίλο πιστό σιωπηλό, χωρίς άπαιτήσεις, που φυλάει χρόνια τώρα τον πιο ζεστό έσυτό σου.

Ξεσκονίζω, και τά ξαναβάζω πάλι όλα στη θέση τους. Δέν βαριέσαι τά τακτοποιώ μιὰ άλλη φορά!